

Na swjateho Jana, teho Chczenika.

To Jehnjo Jezus Krystus je, kiz nasche Sbojje zada!
 Boh kSbojnikaj ho wubere, na jeho Prawdosz lada,
 Won rekne: Dži, moj Ssyno, dži, so po tych Džeczech horje smi,
 Kiz su schjeh Schtrafow hodne; psches twoju Ssmerež a swjatu Krež,
 Ze cjin wot mojho Njewa frej, so nebudje jim schodny.

Dschehomozny Božo, ty Kneže wot wulkeje Dobroty, Nady a Ssmjelnoszje, ty wopokazesch beš Pscho-
 stacza twoju Lubosz temu rjeschnemu Ludu, won pak je potny Neprawdy a Sloszje, rubi tebi twoju swjatu
 Czecz, dokelz won radšo Czertej a swojim Zadoszjam we wulkim swjetnym Wefelu sluzi, dyz won tebi
 sluzicz dyrbjat. Dyž pak won tak nedzakomny je, a twoje Dobroty sapomni, da dyrbi so tola moja
 Wutroba sDzacom pschecziwo tebi horicz. Tež dženska zu ja twoju Ssmjelnosz kwalicz, so ty na nas tak
 nadnje spominaš, a nam twojeho Botrocžka Jana postal sy, kiz nam ton Bucž kSbojnoszi we twojim
 Ssynu Jezusu pokazal je. Teho zu so ja swefelicž a sradowacz, so dženska twoj Botrocžk pschindze, na
 twojeho lubeho Ssyna sPorstom pokazuje, a mi poweda, so to je to Jehnjo kWoporej, na kotrymž
 teho yleho Sswjeta, tehodla tež moje Njечи lejza. Dyž so ton Sswjet we swojich Sskodzisnach cziej-
 nyh Poschtow wefeli, kotrež jemu tola potajny Syd su, a jon moricz budza, da zu so ja hubeny Czlo-
 wel, kiz ja Ssmerež sastuzil bjech, a njek we czmowym Zastwi swjasany lejzach, a na moje straschne
 Skonczenje woczakowach, teho sradowacz, so moj Boh dženska na moju Hubenosz poladat, na swoju
 Ssmjelnosz spomnit, a mi swojeho Sstuzomnika Jana postal je, kotryž mi Sswjezu pschineše, me steho
 Zastwa wohn wedze, a postaji me na Bucžje teho wječneho Njera sBohom. O Džak bydž tebi, luby
 Jezuso, so sy ty na so pokazowacz a nam so pschpowedacz daš, kak my Njечи, Ssmerež, Czerta a
 wječne Satamanstwo wotbycz, a ktej krašnej newureknenej Sbojnoszi pschindž možemy. To dyrbi moj
 Trošcht a moje Wefelje bycz, so mi njek Jan teho pokazuje, a so ja teho widžu, kotryž to Brjemjo mojich
 Njechow neše, pod kotrymž ja stonach a Konz wsacz zych. O teje wutrobneje Ssmjelnoszje Božeje! Džak
 bydž tebi, o mišozny Božo, so sy nas tak sWoskofsze domapytal, nam daš Posnacžje teho Sboža,
 nas pschineš na Bucž teho Njera a nam postajil Roh twojeje Nady. Ty pak daj ktwojemu Sskowu
 Moz a Trošcht, kajž tebe, Božo, sa to proschu we nuternym a, Boh daj, wjerjajym Wotze naschu a
 Kryšchu.

Szenje na swjateho Jana, teho Chczenika, Luk. 1. v. 57 — 80.

A Hilžiny Czaz doindze, so porodžicz mjesešche, a wona porodzi Ssyna. A jejni Ssu-
 bodzi a Pscheczelsjo blyschachu, so ton Knes wulku Ssmjelnosz bjesche nad nej seziniš, a
 swefelichu so sneju. A sta so: Na wosnym Dnju pschindzechu, so bychu to Džeczatko
 wobrjesali, a nareknychu jemu po Nanowym Meni Zacharias. A jeho Macž wotmolwi
 a džesche: Niz tak, ale jemu dyrbja Jan rjekacz. Woni pak džachu: Schak nihto we
 twojim Pscheczestwi neje, kotremuž tak rjekaju. A woni kiwachu jeho Mana, kak by
 won jemu žyl dacz narez. A won žadasche Taslicžku, napisa, a džesche: Jan je jeho
 Meno. A woni so schizy džiwachu. A nydym wotewri so jeho Rot a Jasyl, a rycjesche
 a kwalesche Boha. A Bojosz pschindze nawschitkich jich Ssusodow, a schitke te Poweszje
 buchu rosnešene powschjeh židowskich Horach. A schizy, kiz to blyschachu, wsachu so
 kWutrobi, a džachu: Schto mjenisch ty, so steho Džeszja budže? A Knesowa Ruka
 bjesche snim. A jeho Nan Zacharias bu se swjatym Duchom narelneny, wjeschčesche
 a džesche: Kwaleny bydž ton Knes, ton Boh Izraelski, pschetož won je domapytal a
 wumot swoj Lud; a je nam postajil Roh teho Sboža we Domi swojeho Sstuzomnika
 Davita, kajž won prajil je psches ton Rot swojich swjatych Prophetow wot Spoczatka
 Sswjeta; so by nas wumot wot naschich Nypscheczelow a sRuki schitkich, kiz nas hidža,